

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 11

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12, ΗΡΟΝΔΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 21 Μαρτίου 1875.

Σ Κ Ν Ι Π Ε Σ

Εζός μετά τὸν κριμαῖκὸν πόλεμον πολὺς ἐγένετο λόγος ἐν Γαλλίᾳ ἀν πρέπει ἢ ὅχι νὰ μεταμορφῶνται τὰ πολεμικὰ πλοῖα εἰς φορτηγά. Πάντες οἱ ναύαρχοι τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἀπεφάνθησαν μιᾶς φωνῆς ὅτι ἡ τοιαύτη χρῆσις εἶναι ἐπιζήμιος καὶ ἔξευτελιστικὴ διὰ τὸ ναυτικόν. Ἐν Ἑλλάδι δρυμὸς φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησε πρὸς χρόνων ἡ ἐναντία γνώμη, ἐκτὸς μόνον ἀν εἴρεθη ὃ δρονύμενος νὰ θεωρήσῃ ὡς ἀπλὰ δέματα τοὺς Ἀχρίδους καὶ τοὺς Γκίλας.

Μεταξὺ τῶν παντοίων προτάσεων αἵτινες ἔγειναν πρὸς συγκρατισμὸν ἀπαρτίας, ἀφωσιωμένος τις βουλευτὴς ἐξ Ἐπτανήσου διέβαλε καὶ τὴν ἀκόλουθον: «γὰ ληρῷη κατὰ γράμμα τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δουζίνα καὶ νὰ χορηγηθῶσιν εἰς αὐτὸν δώδεκα ψῆφοι.»

Πολὺς γίνεται λόγος ἀν ἐπιτρέπει ἢ ὅχι τὸ σύνταγμα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς χρήσιμοι πρὸς ἀπαρτίαν καὶ οἱ μὴ ἔξελεγχθέντες βουλευταί. Τοῦτο ἐνθυμίζει ἡμᾶς τὶ συνέβη πρὸ εἰκοσαετίας εἰς τὴν ἁνω Σύρον. Ὁ ἐφημέριος ἤρωτα τὸν καθολικὸν ἐπίσκοπον ἀν συγχωροῦσιν οἱ κανόνες νὰ κοινωνήσῃ ὁ ἵερεus διὰ ζύθου ἐν ἐλλείψει οἴνου. Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπισκόπου ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται «Μὲ συγχωρεῖτε, Ἄγιε Δέσποτα», ἀπήντησεν ὃ ἐφημέριος, «εὑρεθεὶς ποτε εἰς ἀνάγκην, μετεχειρίσθην ζύθου ἀντὶ οἴνου καὶ οὐδὲν ἔπαθον.»

Πᾶς δὲ παραδεχόμενος ὅτι μεταξὺ δύο σημείων ἡ εὐθεῖα γραμμὴ εἶναι ἡ συντομωτέρα, ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ παρομοιάσῃ τὸ ἡμέτερον σύνταγμα πρὸς ποιηκὸν κώδικα δρίζοντα μὲν καὶ περιγράφοντα τὰς ἀξιοποίους πράξεις, οὐδὲ γῆρας ἔμως λέγοντα περὶ ποινῶν.

Ἡ ιατρικὴ ἐπιστήμη ἐξηγρίζεται ὅτι διὰ μὲν τὰς νόσους ὅσαι εἶναι ίασιμοι, ἐν μόνον φάρμακον ὑπάρχει, δὲ σίδηρος κατὰ τῆς χλωρώσεως, ἡ κινίνη κατὰ τοῦ πυρετοῦ, καὶ τὸ θείον κατὰ τῆς ψύρας, διὰ δὲ τὰς ἀνιάτους, ὡς τὸν καρκίνον ἢ τὴν χολέραν, πληθὺς ιατρικῶν. Ἀναλογιζόμενοι τὸ πλῆθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν συνταγῶν ὅσαι ἐγγένη ησαν κατὰ τῆς συνταγματικῆς ἡμέραν καχεζίας, πολὺ φιεσθεῖσα ὅτι αὕτη ἀνάγεται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. Μόνος δὲ σίδηρος καὶ τὸ πῦρ μένουν ἀκόμη νὰ δοκιμασθῶσιν, ἀλλ' ἐλλείπει δὲ Ἰπποκράτης.

Οὐδέποτε γελῶμεν τόσον πολὺ ὅσον ὅταν ἀναγινώσκομεν στερεοτύπως εἰς τὸν «Ἀδίνα» ὅτι τὸ ποτήριον τῆς παρανομίας ἐπληρώθη καὶ ἐπίκειται ἡ ὥρα τῆς χύσεως. Ο «Ἄσμοδαῖος», κρίνων ἐκ τῶν ὅσα βλέπει, πιστεύει ὅτι τὸ ποτήριον τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ εἶναι πίθος Δαναΐδῶν.

ΘΕΟΤΟΓΜΙΠΠ.

Κάριε Συντάκτα τοῦ «Ἄσμοδαῖος»,
Λάβε τὴν συνέχειαν τῶν Ἡμερῶν μας. Εἶναι διλίγον δριμεῖα, ἀλλὰ δὲν πειράζει. Ο «Ἄσμοδαῖος» δὲ, τι δημοσιεύει δὲν τὸ δημοσιεύει μὲ κακὴν πρόθεσιν, ἔχει πάντοτε καλὸν σκοπὸν καὶ εἴθε γὰ ἔχῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αὐτὸν ἀπκραμείωτον.

ΦΛΟΞ.